

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra alle sider og gennemførtes enstemmigt med de nævnte ændringer.

I betænkningen fra det udvalg, der havde sagen til behandling, udtales bl. a.:

„Udvalget har under sit arbejde drøftet de spørgsmål, der under folketingets 1. behandling af lovforslaget blev rejst angående en hurtigere afvikling af de til landsskatteretten indgivne klager, og henstiller til finansministeren at foranledige, at der i landsskatterettens forretningsorden optages bestemmelser, som — i det omfang det er foreneligt med loven — kan fremme rettens kontormæssige arbejde.“

Ved lovforslagets 2. behandling gjorde udvalgets ordfører opmærksom på, at medlemmerne havde fået tilstillet afskrift af en skrivelse, som *folketingets ombudsmand* under 15. november 1955 havde sendt til finansministeren, og hvori ombudsmanden i anledning af en modtagen klage over den tid, der var medgået til behandling af en for landsskatteretten indanket sag, redegjorde for de oplysninger, han havde modtaget fra retten, og påpegede forhold, som burde ændres.

Finansministeren omtalte også ombudsmandens skrivelse og udtalte i tilslutning hertil: „De forhold, som er nævnt i denne skrivelse, bliver der nu bødet på gennem denne lovgivning“.

13. Lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. (Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 2211. — C. sp. 553].

Fremsat skriftligt i folketinget $12/6$ (F. sp. 5051). 1. beh. $13/6$ (F. sp. 5151). Partiernes ordførere: Peter Nielsen, Alfred Bøgh, Weikop, Bertel Dahlgaard, Ingmar Wagner og Tholstrup. Henvist til samme udvalg som forslag til folketingsbeslutning om ændring af omsætningsafgiften af manufakturvarer og beklædningsgenstande m. v. [af Weikop m. fl.]. Betænkning (B. sp. 1119) afgivet $15/6$. (Ordfører: Peter Nielsen). 2. beh. $20/6$ (F. sp. 5220). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Til lægsbetænkning (B. sp. 1127) afgivet $21/6$. 3. beh. $22/6$ (F. sp. 5418). *Loven stadfæstet 23. juni 1956.* (Lovt. nr. 180).

Ifølge § 51 i lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger var gyldigheden af denne lovs afsnit I (omsætningsafgift af tekstilvarer, visse plasticvarer, læder- og skindvarer, visse guldsmedevarer, ure, legetøj, radio-